

ASYSTENCYJA (3) *sb f*

Nagłosowe a jasne, końcowe pochylone; tekst nie oznacza é, prawdopodobnie e pochylone (tak Cn).

A sg asystencyją (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Obecność, pomoc, poparcie [assistencia Łac sr] (3) :

Wyrażenie: »asystencyja Ducha świętego« (3): Pan Bog w kościele záchowuie prawdę/ ták przez dobre/ iáko y przez niedobre przełożone iego: gdyż dárý Duchá S. idą zá ich vrzędámi/ á nie zá perfonámi/ áni zařługámi. (marg) Biskupi, chocia zli, máiá ářfyftencyą Duchá S. (-) WujNT 354, 354, Xxxxxx 2v.

IM